4. Ent asjanda, et kaiblet sa,
Nink höikat koolnut ohhoga;
Ei kosta ilm sull' middake,
Ei lausu haud ka sõnnake;
Ei kuulta sinna sinno kaiblemist,
Ei nätta sädlt so ikmist, waidlemist.

5. Oh, awwa sõand rahhule,
Nink üllenda meelt taiwate,
Kost usk toop sulle sõnnumid,
Et lõitas sääl so ommatsid,
Ke omma uinunu siin Jssandan,
Nink wirgunu sääl omman Jummalan.

6. So armas höim ei olle siin,
Ta ello paik om taiwa liin;
Ent ehk kül engli sarnane,
Om siski ta so ommane;
Ei olle armo-keüdus kakkatu;
Se surman kindmambast om sõlmatu.

7. Mes mulda pant, om ilma pörm,
Ent kelle perra waidlep arm,
Se om siist taiwa tõstetu,
Nink Jssa üska pästetu,
Kun egga pissart ärra pühhitas,
Mes siin sen hädda orrun ikketas.

8. Ka taiwa ello õnsussen
Nink Jssa palge selgussen

Om sinno höimo arm nink hool.
Jks heljumata sinno pool.
Ei olle sult ta südda känetu,
Ehk temma palge sull' kül pedetu.

9. Ta te-käük olli lõppetet,
Täll' taiwan koddo walmistet,
Kun täl om waiwast wabbaus,
Täll' tassutas ta waggaus;
Kun temmast oht nink wallo keletu,
Nink surm om ellust ärra-neleut.

10. Sest tõsta omme silmi täält,
Ka kesset koolja haudu päält
Jks sinna, kun me essa-ma
Nink iggawenne korjus ka;
Kun antas rõõmsat jälle-näggemist
Nink Jesu hölman rahho-hengamist.

11. Sääl saap so südda nink so su
Sis wastsest laulust täüdetu,
Jks kitma omma Jummalat
Nink Jesust, ello Jssandat,
Kelt surma wäggi ärra-wäretu,
Surm essi uskjill' ellus känetu.

G. M.

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 23